

въ душата му нѣма да свѣтне. Че самъ Слънчо за-
видѣлъ на земна младостъ — другарка отъ люлка
на Гергьовденъ си е открадналъ и всѣка година въ
споменъ на приказна женитба, младитѣ се на люлка
люлѣятъ и слънчева личба приказватъ.

Тѣй въ пѣсень пѣй и мургавъ мечкарь, под-
каралъ мечка стрѣвница, едва дочакалъ въ синия
виръ водата да се посмъртви. Изтжпилъ се на
равно хорище срѣдъ село, той пѣсень отъ сърдце
припѣва и подхвърля даре на възбогъ, а мечката
скача играе. И нѣма подѣвка въ село не дошла
мечкаря съ мечка да гледа. А вакли кръшни ов-
чари, що отъ мѣсець се вече надумватъ, кой първи
слѣдъ мечката ще се въ свния виръ окже; оста-
вили стада на пладнѣ, покрай мечката се задирятъ
и чакатъ кога ще се мечката окже — тѣ слѣдъ
нея въ вирѣтъ да се гурнатъ. Че всѣки знае отъ
старини приказки: който се първи слѣдъ мечката
изкжпи — отъ него мечката въ Балкана ще бѣга
и трѣска грозница немой го нивга залови. А плахи
подѣвки гледатъ и се побутватъ и на мечкаря по-
гледа отбѣговтъ. Че Богъ да пази хубава първинка
подѣвка, ако погледа на мечкаря я прихване. За-
щото охапанъ отъ змия рѣдко се съ билки избавя,
но отъ чернитѣ очи на мургавъ мечкарь подѣвкино
сърдце за винаги въ плѣнъ на погледа имъ остава.

Тѣй разправятъ баби на унучки и ги при
мечкаря не пуцатъ. А още мечкарьтъ край село
едва пристигналъ — подѣвки хоро на хорище за-
лютели и все за мечкаря се озъртатъ, че му сж
сладки очитѣ и му е буйна снагата...

Колко спомени!

А кога като дѣца се начоколѣхме около аг-
нето при заклаване: какъ дебиѣхме крадишкомъ да